

A végvári vitéz hét napja*

A hét első napján a vitéz Magyarkanizsának fordul, és meghallgatja a fejetlen Keresztelő, az összezúzott arcú Anya, a lefejezett Krisztus kórusban mondott hét szavát, hogy: Ember, segíteni csak a szenvedő Isten tud!

Akár a hiszekegyet, vallja hitét, nem csak kedden, napjában megannyiszor, azok helyett is, akik világgá futottak, hogy: itt, a Duna és a Tisza között van a hazám, mint jó asszony combja ölel a két folyó, és rejt majd földje magába, mint jó asszony öle. De miféle élettelen út vezet az anyaföldbe?!

Szerdán például nem kel fel egyformán mindenkire a Nap. A vitézeket szégyenbe öltöztetik, a vitézek mások helyett felveszik a szégyent, Vukovár *főlszabadítására* hajtják őket, elégetni a hullákat, és földbe szántani. Kiket? A hullákat? A szenteket...!

Olyan korban él a vitéz, amikor az embernek nagy kereszt a születése. Nem csak a tető roskadozik, alapjaiban rendült meg hazája. Csütörtök este új szövetséget kötött vele az Isten, azon a dombon, mely még a török előtt került az út mentére.

Aki a pénteket kitalálta, annak a szíve nem volt a helyén. Ahol nincsen, onnan Isten sem ve-

het el, pénteken a vitéz Assisi Szent Ferencsel böjtöl. Átböjtöl minden magyar eget kifosztó háborút.

Másnap a bánási tájon pelikánmadár kering a vasmadarak között. A hét utolsó napja ez, midőn a nyomorúság felett szükséges zsoldároznia, de éppen csak annyira, hogy a virrasztóének ébren tartsa a nyomort okozókat.

És eljön a szent nap, amikor öregasszonyok bizonytalan járásában a halottak földre szállnak, emberek közé térdelnek, a mise végén a templom falait elgördítik, és a követőket a világosságra vezetik.

Emlékezés, megemlékezés, de ne csúfítsa szépítés, mondjuk ki: gyászviselés e gondolati líra, poézis. A gyász sírkertjében nincs emlékereszt, sem kopjafa, csak halott szaggal balzsamozott kert, szivárványos elmúlás, a lehajtott fejek között egy vitéz, ki azt kérdezi magában: „Mit ér az ember?” És tud is rá felelni. Időnként erre kényszerül. Most, ebbe a kötetbe: versbe szedve.

* Iancu Laura könyvajánlója Bata János *Megkopott táj c. verskötetéhez* (Aracs Könyvek 13., Aracs Alapítvány, Horgos, 2018)

